දරිද්‍රතා දර්ශක

ගෘහ ඒකක හා ආදයම් හා වියදම් සමීක්ෂණය - 2006/07

ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව

මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය

ISSN 1391-4693
2008 - අගෝස්තු

හැඳින්වීම

ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව 1980/81 වර්ෂයේ සිට සාමාන්‍යයෙන් වර්ෂ 5 කට වරක් සම්පූර්ණ වර්ෂයක් හෝ අනුයාත මාස 12 ක කාලයක් පුරා පවත්වන ගෘහ ඒකක ආදයම් හා වියදම් සමීක්ෂණය (ගෘ.ආ.වි.ස.) ශ්‍රී ලංකාවේ දරිද්‍රතා දර්ශක ගණනය කිරීමේදී ප්‍රධානතම දත්ත ප්‍රභවයක් වන ජාතික නියැදි සමීක්ෂණයකි. 2006/07 ගෘ.ආ.වි.ස. 2006 ජූලි මස සිට 2007 ජූනි මස දක්වා පවත්වන ලද අතර ඉන් ලබාගත් ගෘහ ඒකක ආහාරපාන සහ ආහාරපාන නොවන ද්‍රව්‍යයන්හි පරිභෝජන හා වියදම් දත්තයන් ශ්‍රී ලංකාවේ නිල දරිද්‍රතා රේඛාව හා සැසඳීමෙන් එම කාලය සඳහා ගණනය කළ ප්‍රධාන දරිද්‍රතා දර්ශක අගයයන් කීපයක් මෙම සංඛ්‍යාන අත් පත්‍රිකාවෙන් හෙළි දක්වෙයි.

දරිද්‍රතාව යනු කුමක්ද ?

යම් පුද්ගලයකුට හෝ පුද්ගල සමූහයකට යහපත් පැවැත්මක් සඳහා අවශ්‍යවන, සාධාරන හේතු සහිතව හඳුනා ගත් අවම සුඛසාදන තත්වයන්ට එනම් කිසියම් පරිභෝජන හෝ ආදයම් මට්ටමකට හෝ නිවාස, සෞඛ්‍ය හා අධ්‍යාපන පහසුකම් සහ මානුෂික අවශ්‍යතා හා පවත්නා සමාජ හා ආර්ථික තත්වයන් මත හඳුනාගත් රැකියා, දේපල හා වෙනත් අයිතිවාසිකම් භුක්ති විඳීමේ අවම මට්ටමකට ළඟා වීමට නොහැකිව ඇති විට දුප්පතුන් සහ දරිද්‍රතාව හෝ දිළිඳුබව හෝ දුප්පත්කම පවතී. ඒ අනුව දුප්පත් පුද්ගලයකු හට තම දරිද්‍රතාවෙන් මිදීම සඳහා ලබාගතයුතු අවම මට්ටම ගුණාත්මකව විස්තර වන පරිදි දරිද්‍රතා රේඛාවක් අර්ථ දක්වා එහි අගය නොයෙක් දත්ත ඇසුරින් ප්‍රමාණාත්මකව නිර්ණය කළ හැකි අතර අනිත් අතට එයට පහළින් හෝ ඉහළින් සිටීම අනුව යම් අයකුගේ දුප්පත් බව එනම් දුප්පත්ද, දුප්පත් නොවේද යන්න හා ඒ අනුව යම් ප්‍රදේශයක දරිද්‍රතාවද ප්‍රමාණාත්මකව හඳුනාගත හැක.

ශ්‍රී ලංකාවේ නිල දරිද්‍රතා රේඛාව

ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව 2002 දී පවත්වන ලද ගෘ.ආ.වි.ස. හි දත්ත පදනම් කර පිහිටුවන ලද දරිද්‍රතා රේඛාව ශ්‍රී ලංකාවේ නිල දරිද්‍රතා රේඛාව ලෙස 2004 ජූනි මසදී පිළිගන්නා තෙක් ශ්‍රී ලංකාවේ දරිද්‍රතාව මැනීම සඳහා නොයෙකුත් ක්‍රමවේදයන් හා කාලීන සමීක්ෂණ දත්ත පාදක කර තනාගත් ඒ ඒ සමීක්ෂණ දත්ත වලට සාපේක්ෂ දරිද්‍රතා රේඛාවන් කීපයක්ම භාවිතා කර ඇත. 2004 දී ප්‍රකාශිත වත්මන් නිල දරිද්‍රතා රේඛාව මූලික අවශ්‍යතා සඳහා වියදම යන ක්‍රමවේදයට අනුව ප්‍රධාන වශයෙන්, පිළිගත් අවම දෛනික ඒක පුද්ගල ආහාරමය ශක්ති පරිභෝජන අවශ්‍යතාවය මත නිශ්චිතව පිහිටුවා ඇති නිරපේක්ෂ දරිද්‍රතා රේඛාවකි. කාලීන ගෘහඒකක ආහාර හා ආහාර නොවන පරිභෝජන වියදම් සමීක්ෂණ දත්තයන් සමඟ සසඳන බැවින් එය පරිභෝජන දරිද්‍රතා රේඛාවක් ලෙස ද හඳුන්වයි. යම් භාණ්ඩයක මිල දිස්ත්‍රික්ක අතර වෙනස් වීමෙන් දෝෂයක් ඇති නොවන පරිදි නිල දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය ඇස්තමේන්තු කිරීමේදී භාවිතා කළ හා ඉන් දරිද්‍රතාව විමසීමේදී භාවිතා කරන ගෘහඒකක වියදම් අගයයන් ඒ ඒ සමීක්ෂණ කාලයන් තුළදී දිවයිනේ වැඩියෙන්ම පරිභෝජනය කර ඇති ඒ ඒ ආහාර ද්‍රව්‍යයන් වල මධ්‍යස්ථ ඒකක මිල, ප්‍රමුඛත්වය හා ඒ ඒ ප්‍රාදේශීය මිල ගණන් සලකා ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කයන් සඳහා ගණනය කරන ලැස්පියර් මිල දර්ශක අගයයන්ට අනුව සම්මතකෘත කරන බැවින් නිල දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය මූර්ත අගයක් වේ.

වර්තමාන දරිද්‍රතා රේඛාව

මාසික ඒක පුද්ගල මුළු පරිභෝජන මූර්ත වියදම රු. 1,423 ක් වූ 2002 වර්ෂය සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ නිල දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව මාසිකව ගණනය කර ප්‍රකාශ කරන කොළඹ පාරිභෝගික මිල දර්ශක අගයයන් භාවිතයෙන් මිල උද්ධමනය සඳහා යාවත්කාලීන කර මාසිකව ප්‍රකාශ කරයි. පිළිවෙලින් 3,176 ක් හා 4,983 ක් වන 2002 හා 2006/07 සමීක්ෂණ මාසයන් සඳහා කොළඹ පාරිභෝගික මිල දර්ශක අගයයන්හි සාමාන්‍ය අගයයන්ට අනුව යාවත්කාලීන කළ 2006/07 සමීක්ෂණ කාලය සඳහා නිල දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය රු. 2,233 ක් වේ.

වගු අංක 1 : අංශය, පළාත සහ දිස්ත්‍රික්කය අනුව ඒක පුද්ගල මුළු මූර්ත පරිභෝජන වියදම (සාමාන්‍ය මාසික) සහ ජනගහන දරිද්‍රතා මිනුම් - 2006/07

අංශය, පළාත සහ දිස්ත්‍රික්කය	සාමාන්‍ය මාසික මුළු මූර්ත ඒක පුද්ගල වියදම	ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශකය	දුප්පත් පුද්ගලයින් ගණන	ප්‍රදේශයේ සමස්ථ දරිද්‍රතාවට ඇති වගකීම
	රු.	%	දහස්	%
ශ්‍රී ලංකාව	**5436**	**15.2**	**2,805**	**100.0**
අංශය				
නාගරික	7556	6.7	184	6.6
ග්‍රාමීය	5200	15.7	2,303	82.1
වතු	3078	32.0	318	11.3
පළාත				
බස්නාහිර	6935	8.2	471	16.8
මධ්‍යම	4560	22.3	573	20.4
දකුණ	5302	13.8	338	12.1
නැගෙනහිර	4843	10.8	100	3.6
වයඹ	5035	14.6	342	12.2
උතුරු මැද	5698	14.2	168	6.0
ඌව	3879	27.0	346	12.3
සබරගමුව	3982	24.2	467	16.6
දිස්ත්‍රික්කය				
කොළඹ	7885	5.4	125	4.5
ගම්පහ	6693	8.7	196	7.0
කළුතර	5499	13.0	149	5.3
මහනුවර	5151	17.0	230	8.2
මාතලේ	4960	18.9	89	3.2
නුවරඑළිය	3254	33.8	254	9.1
ගාල්ල	5468	13.7	146	5.2
මාතර	5205	14.7	119	4.3
හම්බන්තොට	5131	12.7	73	2.6
මඩකලපුව	4757	10.7	36	1.3
අම්පාර	4892	10.9	64	2.3
කුරුණෑගල	4924	15.4	238	8.5
පුත්තලම	5251	13.1	104	3.7
අනුරාධපුරය	5754	14.9	118	4.2
පොළොන්නරුව	5586	12.7	50	1.8
බදුල්ල	4172	23.7	197	7.0
මොනරාගල	3340	33.2	150	5.3
රත්නපුරය	4073	26.6	292	10.4
කෑගල්ල	3861	21.1	175	6.2

කොපමණ ජනගහනයක් දුප්පත්ද ? ජනගහන දරිද්‍රතාව

දරිද්‍රතාවයේ මූලික මිණුම වන දරිද්‍රතා රේඛාවට පහලින් සිටින දුප්පත් ජනගහනයේ විශාලත්වය ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශකය මගින් මුළු ජනගහනයේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස ඉදිරිපත් කරයි. 2006/07 සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගය සියයට 15.2 ක් හෝ විසි අට ලක්ෂ පන් දහසක දුප්පත් ජනගහනයකි. ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගය ජනගහනයේ විශාලත්වය නොපෙන්වන බැවින් උප පාලන ප්‍රදේශවල දරිද්‍රතාවන් සැසඳීමේදී ඇතැම් විට වැරදි අවබෝධයක් ඇති විය හැක. අංක 1 වගුවෙන් දක්වෙන පරිදි 2006/07 සඳහා ග්‍රාමීය හා වතු අංශ වල ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගයයන් පිළිවෙලින් සියයට 15.7 ක් සහ සියයට 32.0 ක් වන නමුත් දිවයිනේ සමස්ථ දුප්පත් ජනගහනයෙන් වතු අංශයේ දුප්පත් ජනගහනය සියයට 11.3 ක් පමණක්ද සියයට 82.1 ක්ම ග්‍රාමීය අංශයේද වීම ඊට උදාහරණයක් ලෙස පෙන්විය හැකිවේ.

පළාත් අනුව බස්නාහිර පළාතේ ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගය සියයට 8.2 ක අවම අගයක් පෙන්වන නමුත් එය දිවයිනේ මුළු දරිද්‍රතාවයට සියයට 16.8 කින් දක්වන වගකීම සියයට 20.4 කින් වැඩිම වගකීමක් දක්වන මධ්‍යම පළාතට පමණක් දෙවෙනිවේ. මධ්‍යම පළාතේ ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගය සියයට 22.3 ක් වන අතර අංක 1 වගුවට අනුව එය පන් ලක්ෂ හැත්තෑ තුන් දහසක් (573,000) වන පළාත් අතර වැඩිම දුප්පත් ජනගහනය වේ. නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ සහ මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගයයන් සියයට 33.3 ට ආසන්න බැවින් එම දිස්ත්‍රික්කයන් දෙකෙහි සෑම පුද්ගලයින් තිදෙනෙකුගෙන්ම එක් පුද්ගලයෙක් දුප්පත් පුද්ගලයෙකි. නැගෙණහිර පළාතේ ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගය සාපේක්ෂව අඩු අගයක් පෙන්වන නමුත් පැවති තත්වයන් මත අම්පාර හා මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයන්හි ඉහළ දරිද්‍රතාවයක් ඇති බව අනුමාන කෙරෙන ලබාවීමට දුෂ්කරවූ සමහර ප්‍රදේශවල හා සම්පූර්ණ ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික්කය තුල 2006/07 සමීක්ෂණ කටයුතු සිදු කිරීමට නොහැකි වූ බව මෙහිදී සැළකිල්ලට ගත යුතුවේ.

කොපමණ ප්‍රමාණයකින් දුප්පත්ද ? දරිද්‍රතා වෙනස

දරිද්‍රතා අන්තරය යනු දුප්පත් පුද්ගලයෙකුට තම දුප්පත් කමින් මිදීමට අවශ්‍ය වන මුදල එනම් එම පුද්ගලයාගේ මුළු පරිභෝජන වියදම සහ දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය අතර ඇති වෙනසයි. අන්තර දරිද්‍රතා දර්ශකය දුප්පත් නොවන පුද්ගලයින්ගේ දරිද්‍රතා අන්තර ශූන්‍ය ලෙස සලකා සියළුම දුප්පත් සහ දුප්පත් නොවන පුද්ගලයින්ගේ ඒ ඒ දරිද්‍රතා අන්තර දරිද්‍රතා රේඛාවට දරන අනුපාතවල සාමාන්‍යය අගය ප්‍රතිශතයක් ලෙස ඉදිරිපත් කරන දරිද්‍රතාවයේ ගැඹුර මැණීමේ සම්මත මිණුමකි.

දරිද්‍රතාවය දුරලීමේ ප්‍රතිපත්ති හා සැළසුම් සම්පාදනයේදී සම්පත් යොමු කළයුතු ප්‍රදේශයන් හා ප්‍රමාණයන් හඳුණා ගැනීම සඳහා දරිද්‍රතා අන්තරය හා හිඟ ප්‍රමාණය හෙවත් දුප්පත් කමින් මිදීමට අවශ්‍ය වන මුදල යන මිණුම් ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශකයට වඩා වැදගත් වෙයි. දෙවන වගුවෙන් දක්වෙන පරිදි 2006/07 මිල ගණන් අනුව වතු අංශයේ සාමාන්‍ය දුප්පත් පුද්ගලයෙකු දරිද්‍රතාවයෙන් මුදවා ගැනීම සඳහා ඔහුගේ හෝ ඇයගේ මාසික පරිභෝජන වියදම රු. 434 කින් ඉහල දැමිය යුතු අතර එම අගය ග්‍රාමීය අංශයේ සාමාන්‍ය දුප්පත් පුද්ගලයෙකු සඳහා අවශ්‍යවන රු. 452 ට වඩා අඩු අගයකි. කෙසේ නමුත් ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගය සියයට 32 ක ඉහළ අගයක් ගන්නා බැවින් වතු අංශයේ අන්තර් දරිද්‍රතා දර්ශක අගය ග්‍රාමීය අංශයට වඩා වැඩි අගයක් පෙන්නුම් කරයි. අංක 2 වගුවෙන් ඉදිරිපත් කෙරෙන මුළු හිඟකමේ සහ සාමාන්‍ය හිඟකමේ අගයයන්ට අනුව දිවයිනේ දරිද්‍රතාවය සම්පූර්ණයෙන්ම දුරලීම සඳහා සමස්ථ දුප්පතුන්ගේ ආර්ථිකයට රු. මිලියන 1,257 ක මුදලක් මාසිකව එකතු කිරීම හෝ දුප්පත්කම නැති කිරීමේ විකල්ප වැඩසටහන් හරහා දුප්පත් නිවසක ගෘහ ඒකක ආදයම හෝ වියදම 2006/07 මිල ගණන් අනුව එක් පුද්ගලයකුට රු. 448 ක් වනසේ සාමාන්‍ය වශයෙන් ඉහල දැමීම කළ යුතුවේ. පළාත් අතර අඩුම අන්තර දරිද්‍රතා දර්ශක අගය බස්නාහිර පළාතෙන් වාර්තා වන නමුත් දරිද්‍රතාවය නැති කිරීමේ ජාතික ව්‍යාපෘතියක සම්පත් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 15.3 ක් එම පළාත සඳහා වෙන් කල යුතුවේ. මෙම සංඛ්‍යාතීන්ට පරිබාහිරව අතීත අත්දැකීම්වලට හා දරිද්‍රතා විශේෂඥයින්ට අනුව වේගයෙන් සංවර්ධනය වෙමින් පවතින හා සංවර්ධිත ප්‍රදේශ කරා ජනයා සංක්‍රමණය වීම සමස්ත දරිද්‍රතාවය අඩු වීමට විශාල ලෙස දායක වන බැවින් ජනගහනය අඩු ප්‍රදේශ සංවර්ධනය කිරීමට යොමුවීම එවැනි සංවර්ධන ව්‍යාපෘති ඉලක්ක ප්‍රදේශ වල දරිද්‍රතා සංඛ්‍යාති මගින් අධෛර්යමත් නොවිය යුතුවේ. කෙසේ වෙතත් කාලීන සංඛ්‍යාති වෙනස්වීම් සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් මගින් ඇතිකළ බලපෑම විමසීම සඳහා ශක්තිමත් පසු විපරම් තොරතුරු ලබා දෙයි.

වගු අංක 2 : අංශය, පළාත සහ දිස්ත්‍රික්කය අනුව අන්තර දරිද්‍රතා දර්ශකය සහ හිඟකම - 2006/07

අංශය, පළාත හා දිස්ත්‍රික්කය	අන්තර දරිද්‍රතා දර්ශකය	මාසික හිඟකම		සමස්ථ හිඟකමට වගකීම
		එකතුව	සාමාන්‍ය	
	%	රු. මිලියන	රු.	%
ශ්‍රී ලංකාව	**3.1**	**1,257**	**448**	**100.0**
අංශය				
නාගරික	1.3	78	423	6.2
ග්‍රාමීය	3.2	1,041	452	82.8
වතු	6.2	138	434	11.0
පළාත				
බස්නාහිර	1.5	192	408	15.3
මධ්‍යම	4.6	267	466	21.2
දකුණ	2.6	145	430	11.6
නැගෙනහිර	2.1	43	425	3.4
වයඹ	2.9	149	435	11.8
උතුරු මැද	2.8	74	440	5.9
ඌව	6.2	177	511	14.1
සබරගමුව	4.9	210	451	16.7
දිස්ත්‍රික්කය				
කොළඹ	1.0	54	428	4.3
ගම්පහ	1.4	70	358	5.6
කළුතර	2.7	68	456	5.4
මහනුවර	3.8	114	496	9.1
මාතලේ	3.7	39	443	3.1
නුවරඑළිය	6.8	114	446	9.0
ගාල්ල	2.9	70	478	5.6
මාතර	2.4	44	368	3.5
හම්බන්තොට	2.5	31	433	2.5
මඩකලපුව	1.5	11	318	0.9
අම්පාර	2.4	31	485	2.5
කුරුණෑගල	3.1	107	451	8.6
පුත්තලම	2.3	41	398	3.3
අනුරාධපුරය	2.8	49	416	3.9
පොලොන්නරුව	2.8	25	498	2.0
බදුල්ල	5.3	98	501	7.8
මොනරාගල	7.8	78	524	6.2
රත්නපුරය	5.3	131	447	10.4
කෑගල්ල	4.3	80	457	6.4

පීඩනය කොපමණද ? අසමානතාවය

අයුක්ති සහගත සමාජයක ලක්ෂණයක් වන පුද්ගලයින් හා සමාජ ස්ථර අතර සම්පත් බෙදීයාමේ හා මූලික පරිභෝජන උවමනාවන් සපුරා ගැනීමේ ඉහල අසමානතාවක් පැවතීමෙන් පහල සමාජ ස්ථර වෙත වෙළඳපල හා සමාජ ආකල්ප වෙතින් ඉහල පීඩනයක් ඇති කරන අතර එය විවිධ, විෂම සමාජ ගැටුම් පැන නැගීමට හේතුවේ. දුප්පතුන් අතර ආර්ථික අසමානතාව නො එසේ නම් දරිද්‍රතාවයේ තීව්‍රතාව මැනීමේ දර්ශකයක් ලෙස අන්තර් දරිද්‍රතා දර්ශකයේ වර්ගායිත අගය යොදා ගනු ලබයි. එය දුප්පත් නොවන අයගේ දරිද්‍රතා අන්තරය ශුන්‍ය ලෙස සලකා සියළුම දුප්පත් සහ දුප්පත් නොවන අයගේ ඒ ඒ දරිද්‍රතා අන්තර අගයයන් දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගයට දරන අනුපාතය ස්වයංව බර තැබීමෙන් (වර්ග කිරීමෙන්) ලැබෙන අගයයන් හි සාමාන්‍ය අගය ප්‍රතිශතයක් ලෙස දක්වයි. ආදායම් හෝ වියදම් වැනි ව්‍යාප්තියක අසමානතාවය 0 සිට 1 දක්වා අගයයන් ගන්නා ගිනි සංගුණකය මගින් දක්වන අතර ගිනි අගය ඉහළ විට අසමානතාවද ඉහළවේ. 2006/07 සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ ඒක පුද්ගල සමස්ථ මූර්ත පරිභෝජන වියදම් ව්‍යාප්තිය ඇසුරින් ගණනය කරන ලද ප්‍රධාන අසමානතා මිණුම් කීපයක් තුන්වන වගුවේ දක්වේ. අංශ අතර අඩුම අන්තර් දරිද්‍රතා දර්ශකයේ වර්ගායිත අගය සහ වැඩිම ගිනි අගය වාර්තා කරන්නේ නාගරික අංශයයි. අන්තර් දරිද්‍රතා දර්ශකයේ වර්ගායිත අගයෙන් දක්වන පරිදි සියයට 0.4 ක් වන දුප්පතුන් අතර අසමානතාවයේ අඩුම අගය සහ 0.43 ක ගිනි සංගුණක අගයෙන් දක්වන දුප්පතුන් හා දුප්පත් නොවන අය අතර ඉහලම අසමානතාවද නාගරික අංශයෙන් වාර්තාවන අතර එයට ප්‍රතිවිරුද්ධ තත්වයක් වතු අංශය පෙන්නුම් කරයි. 0.26 ක් වන අංශ අතර අවම ගිනි සංගුණක අගය මගින් වතු අංශයේ දුප්පත් නොවන පුද්ගලයින්ද දරිද්‍රතා රේඛාවට ඉතා නුදුරින් සිටින බව පෙන්වන අතර අංශ අතර දරිද්‍රතා රේඛාවට පහලින් සිටින දුප්පතුන් අතර ඉහළම අසමානතාවද වතු අංශය තුල සියයට 1.8 ක් වන අන්තර් දරිද්‍රතා දර්ශකයේ වර්ගායිත අගයෙන් පෙන්නුම් කරයි.

ආදායම්, වියදම් සහ පරිභෝජන ව්‍යාප්තීන්හි අසමානතාවය මැනීම සඳහා දශමක හෝ පංචමක වල පරිභෝජන දායකත්වය සමස්ථ පරිභෝජනයට දරන ප්‍රතිශතයද ඉහළම දශමකයේ හෝ පංචමකයේ දායකත්වය පහළම දශමකයේ හෝ පංචමකයේ දායකත්වයට දරන අනුපාතය වන දශමක හෝ පංචමක පැතිරීමේ අනුපාතයද යොදා ගනු ලබයි. අගය වැඩි වීමේ පිළිවෙලට සකස් කරන ලද නිරීක්ෂක ව්‍යාප්තියක ප්‍රතිශතක, දශමක සහ පංචමක වලින් පිළිවෙලින් ව්‍යාප්තියේ සියයට 1 ක, 10 ක සහ 20 ක නියෝජනයන් දක්වන අතර මෙම කාණ්ඩ සකස් කිරීමේදී පහළ නිරීක්ෂණ අගයයන් පහල ප්‍රතිශතක, දශමක සහ පංචමක කාණ්ඩවලට ගොනුවේ. ඒක පුද්ගල මූර්ත සමස්ථ වියදම් ව්‍යාප්තියේ ඒ ඒ කාණ්ඩවල මුළු පරිභෝජනය, ව්‍යාප්තියෙහි ඒ ඒ කාණ්ඩයන්ට අයත් වන සියළු ඒක පුද්ගල වියදම් අගයයන් වල එකතුවෙන් ලැබේ.

2006/07 ගෘ.ආ.වි.ස. න් ලද තොරතුරුවලට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ථ ගෘහඒකක පරිභෝජනයෙන් සියයට 50 ක්ම ජනගහනයේ පොහොසත්ම සියයට 20 (5 වන පංචමකය) ක ජනයා පරිභෝජනය කරන අතර එය ශ්‍රී ලංකාවේ දුප්පත්ම සියයට 20 (පළමු වන පංචමකය) හි ජනයා පරිභෝජනය කරන සියයට 7.1 ක ප්‍රමාණය මෙන් 6.7 ගුණයකින් විශාල අගයකි. නාගරික අංශයේ 7.7 ගුණයක් වන මෙම පංචමක අපකිරණ අනුපාතය අංශ අතර ඉහළම අගය වන අතර අංශ අතර ඉහළම ගිනි අගය වන 0.43 ද නාගරික අංශයෙන් වාර්තා වීමෙන් එය තවදුරටත් සනාථ වේ. සංසන්දනාත්මකව බලන විට වතු අංශයේ අඩු පරිභෝජන විෂමතාවක් පෙන්නුම් කරන අතර මෙම විශේෂ ලක්ෂණය ඉහල වතු ජනගහනයක් ඇති නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයද පෙන්නුම් කරයි. දිස්ත්‍රික්ක අතර අඩුම ගිනි අගයද ඊට සංගතව දුප්පත්ම සියයට 20 හි වැඩිම පරිභෝජනය වන සියයට 9.8 හා අවම පංචමක පැතිරීමේ අනුපාතයද (4.0) නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාර්තා වී ඇත.

තම දුප්පතුන් අතර පරිභෝජන විෂමතාවය පළාත් අතර අවම බව අවම අන්තර් දරිද්‍රතා දර්ශකයේ වර්ගායිත අගය (0.4%) වාර්තා වීමෙන් බස්නාහිර පළාත පෙන්වයි. දිස්ත්‍රික්ක අතර අඩුම අන්තර් දරිද්‍රතා දර්ශකයේ වර්ගායිත අගයයන් වාර්තා වන්නේද බස්නාහිර පළාතට අයත් කොළඹ සහ ගම්පහ යන දිස්ත්‍රික්ක වලින් නමුත් එයට සාපේක්ෂව එම පළාතේම කලුතර දිස්ත්‍රික්කය තුල ඉහළ දරිද්‍රතාවයක් පවතින බව 2006/07 දරිද්‍රතා විශ්ලේෂණ ප්‍රතිඵල වලට අනුව පෙනීයයි.

වගු අංක 3: අංශය, පළාත සහ දිස්ත්‍රික්කය අනුව අන්තර දරිද්‍රතා දර්ශකයේ වර්ගයිත අගය සහ ඒක පුද්ගල මූර්ත මුළු වියදම් ව්‍යාප්තියේ අසමානතාවයේ මිනුම් - 2006/07

අංශය, පළාත හා දිස්ත්‍රික්කය	අන්තර දරිද්‍රතා දර්ශකයේ වර්ගායිත අගය (%)	ඒක පුද්ගල වියදම් ව්‍යාප්තියේ ගිනි සංගුණක අගය	දුප්පත්ම 20% හි පරිභෝජන දායකත්වය (%)	දුප්පත්ම 20% හා පොහොසත්ම 20% අතර පරිභෝජන අනුපාතය
ශ්‍රී ලංකාව	**0.9**	**0.40**	**7.1**	**6.7**
අංශය				
නාගරික	0.4	0.43	6.5	7.7
ග්‍රාමීය	1.0	0.38	7.3	6.3
වතු	1.8	0.26	10.5	3.5
පළාත				
බස්නාහිර	0.4	0.41	6.7	7.2
මධ්‍යම	1.4	0.38	7.6	6.2
දකුණ	0.8	0.37	7.5	6.0
නැගෙනහිර	0.6	0.33	8.6	4.9
වයඹ	0.9	0.36	7.8	5.7
උතුරු මැද	0.8	0.40	6.9	6.8
ඌව	2.1	0.35	8.2	5.4
සබරගමුව	1.5	0.34	8.6	5.0
දිස්ත්‍රික්කය				
කොළඹ	0.3	0.42	6.6	7.3
ගම්පහ	0.4	0.41	7.0	6.9
කළුතර	0.8	0.38	7.3	6.2
මහනුවර	1.2	0.39	7.1	6.6
මාතලේ	1.0	0.39	7.4	6.2
නුවරඑළිය	2.0	0.29	9.8	4.0
ගාල්ල	0.9	0.39	7.2	6.4
මාතර	0.6	0.37	7.7	5.9
හම්බන්තොට	0.7	0.34	7.9	5.2
මඩකලපුව	0.4	0.32	9.1	4.5
අම්පාර	0.7	0.34	8.4	5.1
කුරුණෑගල	1.0	0.36	7.7	5.7
පුත්තලම	0.7	0.37	7.7	5.8
අනුරාධපුරය	0.8	0.40	6.8	7.0
පොලොන්නරුව	1.0	0.39	7.1	6.5
බදුල්ල	1.7	0.36	7.9	5.7
මොනරාගල	2.8	0.31	8.9	4.5
රත්නපුරය	1.6	0.36	8.3	5.4
කෑගල්ල	1.3	0.31	9.2	4.3

අහාර සුරක්ෂිතද ? ආහාරමය ශක්ති පරිභෝජනය

පුද්ගලයකු හෝ පවුල් ඒකකයක් ආහාර මගින් ලබා ගන්නා පෝෂ්‍ය පදාර්ථ ප්‍රමාණය පවුලේ ආර්ථික තත්වය මත පමණක් නොව ඒ ඒ ආහාර ද්‍රව්‍යයෙහි අඩංගු පෝෂ්‍ය පදාර්ථ පිළිබඳව ඇති දැණුම, වෙළඳ පොල මිළ හා ආහාර පුරුදු මතද රඳා පවතී. සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය ආහාර වේලක ප්‍රෝටීන් හා වෙනත් කුෂුද්‍ර පෝෂ්‍ය පදාර්ථ වලට වඩා බෙහෙවින් වැඩි ප්‍රමාණයක් අඩංගු වන්නේ ශරීරයට ශක්තිය ලබාදෙන කාබෝහයිඩ්‍රේට වේ. කැලරි වලින් මණිනු ලබන එම ශක්ති අවශ්‍යතාව සම්පූර්ණ වන විට අනෙකුත් පෝෂ්‍ය පදාර්ථ අවශ්‍යතාව සම්පූර්ණ වන බව උපකල්පනය කර සමාජයක ජීවන තත්වය මැණීමට සාමාන්‍ය දෛනික ඒක පුද්ගල ආහාරමය ශක්ති පරිභෝජනයද උපයෝගී කරගත හැක. දෛනිකව පුද්ගලයෙකුට ලැබිය යුතු අවම ආහාරමය ශක්ති ප්‍රමාණය ඒ ඒ පුද්ගලයාගේ ස්ත්‍රී/පුරුෂ භාවය, වයස, ශාරීරික ක්‍රියාකාරකම්, ජීවත් වන ප්‍රදේශය, දේශගුණික තත්වයන් හා ජන වර්ගය අනුවද වෙනස් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය පුද්ගලයෙකුට දිනකට ලැබිය යුතු අවම ශක්ති ප්‍රමාණය කිලෝ කැලරි 2,030 ක් බව වෛද්‍ය පර්යේෂණ ආයතනය නිර්දේශ කළ ස්ත්‍රී/පුරුෂ භාවය හා වයස අනුව පුද්ගලයකුට දිනකට ලැබිය යුතු අවම කැලරි ප්‍රමාණයන් පදනම් කරගෙන පසුගිය ගෘහඒකක ආදායම් හා වියදම් සමීක්ෂණවලින් ලබාගත් අහාර පරිභෝජන දත්ත සහ ස්ත්‍රී/පුරුෂ භාවය හා වයස අනුව සකස් කළ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහන ව්‍යාප්තිය ඇසුරෙන් නිශ්චයකර එය නිල දරිද්‍රතා රේඛාවේ පෝෂ්‍යතා පදනම ලෙස පිහිටුවා ඇත.

සාමාන්‍යයෙන් දුප්පත් ශ්‍රී ලාංකික පුද්ගලයෙකු දිනකට කිලෝ කැලරි 1,696 ක් තරම් ශක්තියක් පරිභෝජනය කරන අතර දුප්පත් නොවන පුද්ගලයෙකු සඳහා එම අගය කිලෝ කැලරි 2,194 කි. ශ්‍රී ලංකාවේ දිනකට කිලෝ කැලරි 2,030 කට අඩු ශක්ති ප්‍රමාණයක් පරිභෝජනය කරන ජනගහනය සියයට 50.7 ක් බව අංක 4 වගුවට අනුව පෙනේ. ශක්ති පරිභෝජන අගයයන් ගණනය කිරීමේදී ප්‍රමාණ කිරීමේ හා නිවැරදිව හඳුනාගත නොහැකි වීම හේතුවෙන් කැලරි පරිවර්තන අගයයන් නොමැති, සාමාන්‍ය ආහාර වියදමෙන් සියයට 5 ක් පමණ වැය කර ඇති ඇතැම් ආහාර අයිතමයන් මෙම ශක්ති ප්‍රමාණයන් ගණනය කිරීමට ඇතුලත් නොවන බව මෙහිදී සැලකිය යුතුවේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ අඩුම දුප්පත් ජනගහන ප්‍රතිශතයන් වාර්තාවී ඇති නාගරික අංශයේ සහ බස්නාහිර පළාතේ ජනගහනය සාමාන්‍යයෙන් දිනකට කිලෝ කැලරි 2,030 කට අඩු ඒක පුද්ගල ශක්ති පරිභෝජනයක් පෙන්නුම් කිරීම විශේෂත්වයකි. නාගරික ජනගහනයෙන් සියයට 65 ක් තරම් කොටසක දෛනික ඒකපුද්ගල ශක්ති පරිභෝජනය කිලෝ කැලරි 2,030 ට අඩු බවද 4 වන වගුවේ දක්වේ. සංසන්දනාත්මක ලෙස වතු අංශය තුල දිනකට කිලෝ කැලරි 2,030 ට අඩු ශක්ති පරිභෝජනයක් පෙන්වන්නේ සියයට 32.7 ක ජනගහනයක් පමණක් වන අතර එය ජාතික අගයට සහ අනෙක් අංශ දෙකෙන්ම වාර්තාවන අගයයන්ට වඩා අඩු අගයකි. පළාත අනුව ඌව පළාතේ වැඩිම දුප්පත් ජනගහනයක් ජීවත්වන නමුත් එහි ජනගහනයෙන් සියයට 61.6 කම ඒක පුද්ගල ශක්ති පරිභෝජනය දිනකට කිලෝ කැලරි 2,030 ඉක්මවන බව පෙනේ. ඒක පුද්ගල ශක්ති පරිභෝජන ලැයිස්තුවේ ඉහලින්ම නුවරඑළිය, හම්බන්තොට සහ මොනරාගල යන දිස්ත්‍රික්කයන් සිටින අතර අදාල අගයයන් පිළිවෙලින් කිලෝ කැලරි 2,383, 2,309 සහ 2,313 වේ. දිළිදු ජනගහනය සියයට 33.2 ක් වන මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කය තුල දුප්පත් මෙන්ම දුප්පත් නොවන අයද සාපේක්ෂකව ඉහල දෛනික ඒක පුද්ගල ශක්ති පරිභෝජනයක් පෙන්නුම් කිරීම 2006/07 දී පවත්වන ලද ගෘහඒකක ආදායම් හා වියදම් සමීක්ෂණයේ කැපී පෙනෙන සොයා ගැනීමක් වේ. මේ අනුව වැඩි ආහාර සුරක්ෂිත බවක් පෙන්නුම් කරන ඇතැම් ප්‍රදේශයන්හි වැඩි දුප්පත්කමක් වාර්තා වීමට හේතු වන්නේ එම ප්‍රදේශයන්හි ගෘහඒකක වලින් අඩුවෙන් වාර්තා වන ආහාර නොවන ද්‍රව්‍ය පරිභෝජන වියදමද දරිද්‍රතාව ගණනය කිරීමේදී සැලකිල්ලට ගැනීමයි. කෙසේ වෙතත් 2006/07 දී හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය අඩු දිළිදු බවක්ද සහිතව දෛනික ඒක පුද්ගල ශක්ති පරිභෝජනයද ඉතා ඉහල අගයක් ගනිමින් වැඩි දියුණු තත්වයක් පෙන්වන බවද 4 වන වගුවට අනුව පෙනේ.

වගු අංක 4: අංශය, පළාත, දිස්ත්‍රික්කය සහ දරිද්‍රතා තත්වය අනුව ආහාරමය ශක්ති පරිභෝජනය - 2006/07

අංශය, පළාත හා දිස්ත්‍රික්කය	සාමාන්‍ය දෛනික ඒක පුද්ගල ආහාරමය ශක්ති පරිභෝජනය			ආහාරමය ශක්ති පරිභෝජනය කි. කැලරි 2,030 ට අඩු ජනගහනය
	දුප්පත් හා දුප්පත් නොවන	දරිද්‍රතා තත්වය: දුප්පත් නොවන	දරිද්‍රතා තත්වය: දුප්පත්	
	කි. කැලරි	කි. කැලරි	කි. කැලරි	%
ශ්‍රී ලංකාව	**2118**	**2194**	**1696**	**50.7**
අංශය				
නාගරික	1906	1949	1316	65.0
ග්‍රාමීය	2138	2222	1686	49.2
වතු	2420	2626	1984	32.7
පළාත				
බස්නාහිර	1977	2022	1471	59.7
මධ්‍යම	2210	2325	1808	45.5
දකුණ	2151	2228	1669	47.5
නැගෙනහිර	2182	2242	1686	45.2
වයඹ	2154	2254	1574	48.7
උතුරු මැද	2221	2300	1746	46.9
ඌව	2266	2406	1886	38.4
සබරගමුව	2138	2267	1734	50.7
දිස්ත්‍රික්කය				
කොළඹ	1920	1955	1301	64.3
ගම්පහ	1985	2031	1503	57.9
කළුතර	2075	2150	1573	53.7
මහනුවර	2137	2231	1675	50.0
මාතලේ	2144	2245	1710	49.3
නුවරඑළිය	2383	2598	1962	34.9
ගාල්ල	2077	2163	1533	53.0
මාතර	2137	2211	1710	47.9
හම්බන්තොට	2309	2372	1877	36.8
මඩකලපුව	2109	2157	1709	50.9
අම්පාර	2223	2290	1673	42.0
කුරුණෑගල	2162	2267	1584	48.6
පුත්තලම	2140	2229	1549	48.8
අනුරාධපුරය	2207	2293	1719	48.9
පොලොන්නරුව	2249	2313	1809	42.8
බදුල්ල	2240	2362	1850	40.1
මොනරාගල	2313	2500	1934	35.3
රත්නපුරය	2238	2399	1791	43.3
කෑගල්ල	2006	2103	1639	60.6

ආහාර පමණක් සෑහේද ? ආහාර නොවන පරිභෝජනය

අහාරපාන, නිවාස, සෞඛ්‍යය හා අධ්‍යාපනය වැනි මූලික පරිභෝජන අවශ්‍යතාවන් මෙන්ම ප්‍රවාහණය, ඡණිවිධ හුවමාරුව, සන්නිවේදනය හා වෙනත් පහසුකම්ද නිසි පරිදි සපුරා ගැනීම යහපත් පුද්ගල මානසික හා ශාරීරික සෞඛ්‍යයක් සඳහා අත්‍යාවශ්‍යම වන බැවින් සමාජයක දරිද්‍රතාව විමසීමේදී සමස්ථ පරිභෝජන අවශ්‍යතාවන් හා එම පරිභෝජන තත්වයන් හඳුනා ගැනීමද අවශ්‍යම වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ නිල දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය ආහාර දරිද්‍රතා රේඛාවේ සහ ආහාර නොවන දරිද්‍රතා රේඛාවේ එකතුවෙන් ලැබෙන අතර අහාරමය ශක්තිය කි. කැලරි 2,030 ක් ලබා ගැනීම සඳහා පහල පරිභෝජන මට්ටමේ සිටින්නවුන් සාමාන්‍ය වශයෙන් වැය කර ඇති මුදල ආහාර දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය වේ. එම ආහාර දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගයට වඩා අඩු වියදමක් සමස්ථ වියදම ලෙස ඇති පුද්ගලයින් අන්ත දිළිඳු බවින් පෙළෙන්නවුන් ලෙසද හඳුන්වන අතර ආහාර දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගයට සමාන වියදමක් සමස්ථ වියදම ලෙස හා ආහාර වියදම පමණක් ලෙස දරා ඇති පුද්ගලයින්ගේ දෙකොටසගේ මධ්‍යස්ථ ආහාර නොවන වියදම් අගයයන් ආහාර නොවන දරිද්‍රතා රේඛාවේ පිළිවෙලින් පහළ හා ඉහළ අගයයන් ලෙස සලකා එම අගයයන් 2 හි සාමාන්‍ය අගය නිල ආහාර නොවන දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය ලෙස නිශ්චය කර ඇත. මෙහිදී ලැබෙන අගය මිල උද්ධමනය සඳහා කොළඹ පාරිභෝගික මිල දර්ශකය භාවිතයෙන් යාවත්කාලීන කළද එය දරිද්‍රතා රේඛාවට දරන අනුපාතය 2002 දී පැවති ආහාර නොවන අවශ්‍යතා වලට සාපේක්ෂ වන බැවින් පරිභෝජන රුචිකත්වයේ වෙනස් වීම සහ නව අවශ්‍යතා ආවරණය වීම සඳහා දරිද්‍රතා රේඛාව වසර 10 කට පමණ වරක් නැවත ගණනය කිරීම නිල දරිද්‍රතා රේඛාවේ අවශ්‍යතාවයක් වේ.

ආහාර වියදම් අනුපාතිකය

යම් ගෘහ ඒකකයක් අහාරපාන සඳහා වැය කරන මුදල සමස්ථ ගෘහඒකක වියදමෙන් කිනම් ප්‍රතිශතයක්ද යන්න ගෘහ ඒකකයේ ආහාර වියදම් අනුපාතිකය වේ. මෙහිදී මත්පැන්, මත්ද්‍රව්‍ය හා දුම්කොළ සඳහා වන ගෘහ ඒකක වියදම් සමස්ථ වියදමට ඇතුලත් වූවද ඒවා අහාරපාන සඳහා වන වියදම් ලෙස නොසැලකේ. යම් පාලන ප්‍රදේශයක ආහාර වියදම් අනුපාතිකය එම ප්‍රදේශයේ ගෘහඒකකවල සම්පූර්ණ අහාරපාන වියදම අහාරපාන හා අහාරපාන නොවන වියදමට දරන ප්‍රතිශතය වන අතර එය ආහාරමය ශක්ති පරිභෝජනයට වඩා සරල බැවින් හා සම්පූර්ණ ගෘහඒකක වියදම අඩංගුවන බැවින් කලක සිට භාවිතා වන මූලික දරිද්‍රතා දර්ශකයක් වේ. අනිත් අතට එයින් අහාර නොවන වියදම් ප්‍රතිශතයද පිළිඹිබු වන බැවින් ඉහත සඳහන් අහාර නොවන අවශ්‍යතාවන් සපුරා ගැනීම ප්‍රමාණය කිරීම සඳහාද අහාර වියදම් අනුපාතිකය ප්‍රමාණවත් දර්ශකයක් වේ.

පස් වන වගුවට අනුව 2006/07 දී ශ්‍රී ලංකාවේ අහාර වියදම් අනුපාතිකය සියයට 37.6 ක අඩු අගයක් වාර්තා කළද සමස්ථ ජනගහනයෙන් සියයට 47.8 කම ආහාර වියදම ආහාර නොවන වියදමට වඩා වැඩි බව වාර්තා කර ඇත. අංශ අතර වතු අංශය සහ දිස්ත්‍රික්ක අතර නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය පෙන්වූ ඉහළම දරිද්‍රතාව එවාහි අහාර වියදම් අනුපාතිකයන් (55.8% හා 53.9%) හා අහාර වියදම් අනුපාතිකය සියයට 50 ට වඩා වැඩි ජනගහන ප්‍රතිශතයන් (81.4% හා 79.3%) ඉහළ වීම මගින්ද සනාථවන අතර එම අගයයන් ජාතික අගයට වඩා බෙහෙවින් ඉහළ වේ. දිස්ත්‍රික්ක අතර උපරිම අහාර වියදම් අනුපාතිකයන් මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කය, නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය හා නැගෙණහිර පළාතේ මඩකලපුව හා අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයන් වාර්තා කර ඇති අතර අවමය කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාර්තාවේ. මේ අනුව අහාර වියදම් අනුපාතිකය හා අහාර වියදම් අනුපාතිකය සියයට 50 ට වඩා වැඩි ජනගහන ප්‍රතිශතය බොහෝ සෙයින් වගු අංක 1 හි පෙන්වන ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශක අගය සමග සමාන්තරව හැසිරෙන බව පෙනී යන අතර අඩු දරිද්‍රතාවක් ඇති නැගෙණහිර පළාතේ අහාර වියදම් අනුපාතිකය සාපේක්ෂව ඉහළ වීමට සමීක්ෂණ කාලය තුල එහි අහාර ද්‍රව්‍යවල ඉතා ඉහළ මිළක් වාර්තා වීම හේතුවී ඇති බව අනාවරණය විය.

දුප්පත් ජනගහනයේ අහාර වියදම් අනුපාතිකය කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ හැර සෑම පාලන ප්‍රදේශයකම සියයට 60 ඉක්මවා ඇති අතර උපරිමය නැගෙණහිර පළාත වාර්තා කර ඇත. අඩු දරිද්‍රතාවක් ඇති නාගරික අංශයේ සහ නාගරික දිස්ත්‍රික්කයන්හි දුප්පත් ජනගහනයේ අහාර වියදම් අනුපාතිකයන් දුප්පත් නොවන ජනගහනයේ අහාර වියදම් අනුපාතිකයන් මෙන් දෙගුණයක පමණ වන ඉහළ අසමානතාවක් පෙන්වීමද විශේෂත්වයකි.

වගු අංක 5: අංශය, පළාත, දිස්ත්‍රික්කය සහ දරිද්‍රතා තත්වය අනුව අහාර වියදම් අනුපාතිකය - 2006/07

අංශය, පළාත හා දිස්ත්‍රික්කය	අහාර වියදම් අනුපාතිකය			අහාර වියදම් අනුපාතිකය සියයට 50 ට වඩා වැඩි ජනගහනය
	දුප්පත් හා දුප්පත් නොවන	දරිද්‍රතා තත්වය		
		දුප්පත් නොවන	දුප්පත්	
	%	%	%	%
ශ්‍රී ලංකාව	**37.6**	**36.3**	**63.1**	**47.8**
අංශය				
නාගරික	31.2	30.7	60.9	32.1
ග්‍රාමීය	38.7	37.4	62.9	48.4
වතු	55.8	53.5	65.4	81.4
පළාත				
බස්නාහිර	31.8	31.2	60.9	31.7
මධ්‍යම	42.7	40.7	63.4	59.1
දකුණ	39.2	38.0	64.3	47.9
නැගෙනහිර	47.2	46.3	66.6	64.2
වයඹ	41.5	40.4	63.4	53.3
උතුරු මැද	35.6	34.3	63.5	44.3
ඌව	44.2	41.5	64.1	60.9
සබරගමුව	45.2	43.2	62.3	58.9
දිස්ත්‍රික්ක				
කොළඹ	29.2	28.8	58.4	22.7
ගම්පහ	32.6	31.9	60.4	33.3
කළුතර	38.1	36.9	63.7	46.6
මහනුවර	40.0	38.6	63.2	52.1
මාතලේ	38.2	36.5	61.5	47.0
නුවරඑළිය	53.9	51.6	64.1	79.3
ගාල්ල	38.7	37.5	64.3	47.1
මාතර	39.2	37.9	63.3	49.9
හම්බන්තොට	40.3	39.1	66.1	46.4
මඩකලපුව	48.6	47.8	67.3	69.0
අම්පාර	46.3	45.5	66.2	61.5
කුරුණෑගල	40.5	39.2	62.4	49.6
පුත්තලම	43.4	42.3	65.7	60.4
අනුරාධපුරය	35.8	34.4	63.3	44.8
පොලොන්නරුව	35.3	34.1	63.9	43.5
බදුල්ල	41.1	38.8	62.6	52.3
මොනරාගල	51.8	48.9	66.2	76.7
රත්නපුරය	44.3	41.9	62.4	58.3
කෑගල්ල	46.5	44.8	62.2	59.7

යොමුව කොයිබටද ? සන්සන්දනය හා උන්නතිය

ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව පවත්වන ලද 2006/07 ආදයම් හා වියදම් සමීක්ෂණය එම සමීක්ෂණ මාලාවේ හය වැන්නයි. 2004 දි ප්‍රකාශිත නිල දරිද්‍රතා රේඛාවේ අගය සමස්ථ ආහාර සහ ආහාර නොවන ඒක පුද්ගල මූර්ථ වියදම 1990/91, 1995/96, 2002 සහ 2006/07 යන සමීක්ෂණ කාලයන් සඳහා කොළඹ පාරිභෝගික මිල දර්ශක අගයයන්ට අනුව යාවත්කාලීන කර ලබාගත් අගයයන් පිළිවෙලින් රු. 475, 833, 1,423, සහ 2,233 වේ. 6 වෙනි වගුවේ දක්වෙන පරිදි ශ්‍රී ලංකාවේ දුප්පත් ජනගහනයේ ප්‍රතිශතය 1995/96 සිට ක්‍රමයෙන් අඩුවී ඇති අතර, 2002 සිට 2006/07 දක්වා කාලයේදී එය සියයට 22.7 සිට 15.2 දක්වා තුනෙන් පංගුවකින් අඩුවී තිබීම විශේෂ පිළිගැනීමකට ලක්වේ. 1990 සිට 2015 දක්වා කාලය තුලදී ගෝලීය දරිද්‍රතාව අඩකින් පහළ දමීම එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය 2000 දී ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද සහශ්‍රක සංවර්ධන ඉලක්කයන්හි ප්‍රථම ඉලක්කයටද ඇතුලත් වන බැවින් 1990/91 දී සියයට 26.1 ක් වූ දුප්පත් ජනගහනය 2006/07 දීම එහි සියයට 50 සීමාව වන සියයට 13.1 ට ආසන්නව පැවතීමෙන් ශ්‍රී ලංකාව ඉහළ සංවර්ධන වේගයක් පෙන්වා ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනයෙන් සියයට 80 ක් පමණ අයත් වන ග්‍රාමීය අංශය තුල 2002 ට සාපේක්ෂව 2006/07 දී දුප්පත් ජනගහනය සියයට 36 කින් පහල වැටීම සමස්ථ ශ්‍රී ලංකාවේ දුප්පත් ජනගහනය අඩුවීමට ප්‍රධාන ලෙසම දයක වී ඇත. නමුත් එම කාලය තුලම ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනයෙන් සියයට 5.5 ක ජනගහනයක් අයත් වන වතු අංශය තුල දුප්පතුන්ගේ සියයට 2 ක වැඩි වීමක් පෙන්වන අතර එහි සෑම තිදෙනෙකුටම එක් අයෙක් දිළිඳු බවින් පෙළේ. පසුගිය දශක දෙක පුරා නාගරික අංශයේ දුප්පත් ජනගහන යේ අඛණ්ඩ අඩුවීම ශ්‍රී ලංකාවේ නාගරික ජනගහනයෙන් සියයට 60 ක්ම වාසය කරන බස්නාහිර පළාතද පෙන්වයි. වගු අංක 6 ට අනුව සියලුම පළාත් වල දුප්පත් ජනගහනය 2002 ට සාපේක්ෂව 2006/07 දී සැලකිය යුතු ලෙස අඩුවී ඇති අතර එය දකුණු පළාතේ සහ වයඹ පළාතේ සියයට 50 ක තරම් ඉහල අඩු වීමකි. ඌව පළාත 1990/91 සිට දුප්පත් බවින් ඉහලම පළාත වුවත් එම පළාතද 1995/96 ට සාපේක්ෂව 2006/07 දී සැලකිය යුතු අඩු දරිද්‍රතාවක් පෙන්නුම් කරයි. මධ්‍යම පළාතේ මෙන්ම සබරගමු පළාතේද 1995/96 ට සාපේක්ෂව දුප්පත් බව කැපී පෙනෙන ලෙස අඩුවී ඇතත් 2006/07 කාලය තුලද ඌව, සබරගමුව සහ මධ්‍යම පළාත් වල දුප්පත් ජනගහනයේ ප්‍රතිශතය සියයට 22 ඉක්මවන බැවින් එම පළාත් වල අනෙක් පළාත් වලට සාපේක්ෂව සැලකිය යුතු ඉහල දරිද්‍රතාවක් ඇති බව පෙනේ.

නුවරඑළිය සහ මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කවල සියයට 33 කට වඩා දුප්පත් ජනගහනයක් සිටින අතර 2002 ට සාපේක්ෂව 2006/07 දී නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය තුල දුප්පත් බව සියයට 50 කින් වැඩි වී තිබීමද එම කාලය තුලදී දරිද්‍රතාව ඉහළ ගොස් ඇති එකම දිස්ත්‍රික්කය නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය වීමද දැඩි අවධානයට ලක්විය යුතු තත්වයකි. නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය සහ මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කය මෙසේ දිස්ත්‍රික්ක අතර ඉහලම දුප්පත් බවක් පෙන්වීම එම දිස්ත්‍රික්ක අයත් වන පළාත් වන පිළිවෙලින් මධ්‍යම හා ඌව පළාත්ද පළාත් අතර ඉහල දුප්පත් බවක් පෙන්වීමට ප්‍රධාන වී ඇත. හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය 1990/91 සිට 2002 දක්වා දුප්පත්ම දිස්ත්‍රික්ක අතර සිටියද 2002 සිට 2006/07 දක්වා කාලය තුල එහි දරිද්‍රතාවය පෙර නොදුටු ලෙස සියයට 32.2 සිට සියයට 12.7 දක්වා සියයට 60 කින් අඩුවීම කැපී පෙනෙන වර්ධනයකි. මෙම තත්ත්වය නිසා හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය 2006/07 දී ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශකය අතින් බස්නාහිර පළාතේ කළුතර දිස්ත්‍රික්කයද අභිබවා සිටින බව පෙනේ. කෙසේ වෙතත් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයද 1990/91 දී වාර්තා කරන ලද සියයට 32.3 ක දුප්පත්කම 2006/07 දී සියයට 13 දක්වා ක්‍රමයෙන් අඩුවී ඇති අතර ඊට බෙහෙවින් සමාන වර්ධනයක් පුත්තලම හා පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයන්ද පෙන්වයි.

වගු අංක 6: අංශය, පළාත, දිස්ත්‍රික්කය සහ සමීක්ෂණ කාලය අනුව ජනගහන දරිද්‍රතා දර්ශකය 1990/91 - 2006/07

අංශය, පළාත හා දිස්ත්‍රික්කය	සමීක්ෂණ කාලය සහ දරිද්‍රතා දර්ශකය (%)			
	1990/91	1995/96	2002	2006/07
ශ්‍රී ලංකාව	**26.1**	**28.8**	**22.7**	**15.2**
අංශය				
නාගරික	16.3	14.0	7.9	6.7
ග්‍රාමීය	29.5	30.9	24.7	15.7
වතු	20.5	38.4	30.0	32.0
පළාත				
බස්නාහිර	19.1	16.3	10.8	8.2
මධ්‍යම	30.7	36.2	25.1	22.3
දකුණ	30.2	32.6	27.8	13.8
නැගෙනහිර				10.8
වයඹ	25.8	27.7	27.3	14.6
උතුරු මැද	24.5	24.7	21.5	14.2
ඌව	31.9	46.7	37.2	27.0
සබරගමුව	31.0	41.7	33.6	24.2
දිස්ත්‍රික්කය				
කොළඹ	16.2	12.0	6.4	5.4
ගම්පහ	14.7	14.1	10.7	8.7
කළුතර	32.3	29.5	20.0	13.0
මහනුවර	35.9	36.7	24.9	17.0
මාතලේ	28.7	41.9	29.6	18.9
නුවරඑළිය	20.1	32.1	22.6	33.8
ගාල්ල	29.7	31.6	25.8	13.7
මාතර	29.2	35.0	27.5	14.7
හම්බන්තොට	32.4	31.0	32.2	12.7
මඩකලපුව				10.7
අම්පාර				10.9
කුරුණෑගල	27.2	26.2	25.4	15.4
පුත්තලම	22.3	31.1	31.3	13.1
අනුරාධපුරය	24.4	27.0	20.4	14.9
පොලොන්නරුව	24.9	20.1	23.7	12.7
බදුල්ල	31.0	41.0	37.3	23.7
මොනරාගල	33.7	56.2	37.2	33.2
රත්නපුරය	30.8	46.4	34.4	26.6
කෑගල්ල	31.2	36.3	32.5	21.1

ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවල 15/12, මේට්ලන්ඩ් චන්ද්‍රවංකය, කොළඹ 7

දුරකථනය: 94-11-2695291, ෆැක්ස්: 94-11-2697594, ඊ-මේල්: **dgcensus@sltnet.lk**

වෙබ් අඩවිය: **www.statistics.gov.lk**